

۲۰۱۲/۱۱/۰۵

جليل غنى

افغانها و انتخابات ايالات متحده امريكا

روز سه شنبه ششم نومبر انتخابات ايالات متحده امريكا برای رياست جمهوري، برخی از اعضای کانگرسهای فيدرال و ايالتی و یک تعداد انتخابات محلی در سطح نهاد های ايالتی دایر میگردد. در نظام ديموکراسی ايالات متحده قدرت از قاعده به رأس انتقال می یابد یعنی قدرت مردم است که صلاحیت های حکومتها را از محلی تا ايالتی و فيدرال تعیین میکند و رای مردم در تفویض این صلاحیت ها نقش اساسی دارد. نه اینکه قدرت از رأس به قاعده به اصطلاح ديکنه و یا فرمان داده شود.

در انتخابات ايالات متحده رای هر فرد اهمیت دارد و انتخابات رياست جمهوري دوره اول جارج بوش در سال ۲۰۰۰ شاهد این مدعاست که آخر الامر بعد از شمارش مکرر آرای مشکوک، محکمه عالی ايالات متحده، با تفاوت اندکی بیش از پنجد رای مشکوک که جارج بوش از ايالت فلوریدا حاصل نموده بود، به نفع جارج بوش در مقابل الگور فيصله نمود.

درین انتخابات که روز سه شنبه دایر میگردد نتایج نظر پرسی های منابع مختلف تفاوت بین بارک اوباما رئیس جمهور از حزب ديموکرات و میت رامنی کانديد جمهوريخواه آنقدر نزدیک است که هیچ یک از مفسرين و ناظرین اوضاع قادر به پیشبینی پیروزی یکی از آنها در این انتخابات نیستند.

انتخابات امسال یک مشخصه دیگر هم دارد که در قطبی ساختن جامعه ایالات متحده، به نظر اکثر مفسرين، نقش داشته است. چنانچه پیش بینی میشود که اکثریت مطلق اقلیت ها اعم از امریکائی های افریقائی الاصل (سیاه پوستان) و سایر اقلیت های که از جوامع مختلف در ايالات متحده زندگی میکنند و حق رای دارند، به بارک اوباما رای خواهند داد که در آن جمله هسپانوی نژادان در صدر قرار میگیرند. سایر اقلیت های که از سایر کشور ها از مناطق مختلف جهان به این کشور آمده اند هم عموماً به کانديد های ديموکرات رای میدهند و بر داشت عمومی اینست که بیشتر اعضای این حزب از اقلیت ها میباشند ولی نمیتوان آنرا عمومیت بخشید زیرا در حزب جمهوريخواه هم اقلیت ها عضویت دارند.

از جمله این اقلیت ها یکی هم افغانها هستند. طبق تخمین های که زده میشود اکثریت افغانها در ايالت کالیفورنیا بسر میبرند و بعد از آن بدرجه دوم نیویارک قرار دارد و واشنگتن و حومه آن، ویرجینیا و مریلند، بدرجه سوم. این سه مرکز عمده افغانهاست و بقیه افغانها در ايالات مختلف در سر تاسر ايالات متحده پراکنده هستند.

همانطوریکه گفته شد قدرت در حکومت ها، چه محلی است و چه ايالتی و چه فيدرال، از قاعده و کوچکترین واحد اداری در ايالات متحده، که همان شورا های شهری و کانتی ها (اگر آنرا معادل ولسوالی بتوانیم به حساب آوریم)، نشأت میکند و نقش این شورا ها در فراهم نمودن تسهیلات خدماتی برای جوامعی که متعلق به آنهاست بسیار برارنده است و به همین دلیل اکثریت مطلق کار مندان این نهاد های محلی و ايالتی بشمول کاتب محکمه و خزانه دار و غیره انتخابیست نه انتصابی. و رای اقلیت ها بصورت یک کتله در بدست آوردن خدمات و سهولتها برای بهبود زندگی شان تاثیر مستقیم دارد.

و اما در مورد انتخابات رياست جمهوري که همزمان با انتخابات ارگانهای محلی اعم از اعضای کانگرس های فيدرال و ايالتی دایر میشود و مشمول مجالس سنا و نمایندگان، چه در سطح فيدرال و چه ايالت است که برای یک تعداد از اعضای مجلس نمایندگان هر دو سال یک بار و برای تعدادی از مجالس سنای فيدرال و ايالت ها هر شش سال یکبار صورت میگیرد، میباشند.

افغانهای مقیم ايالات متحده هم در صورتیکه واجد شرایط رای دهی باشند درین انتخابات شرکت میکنند و در تعیین سرنوشت شان مثل هر باشنده دیگر سهم میگیرند.

در انتخابات امسال، شرایط زندگی در داخل ايالات متحده، بیکاری و اوضاع اقتصادی از فکتور های تعیین کننده نزد امریکائی ها ست. همچنان اوضاع جهان مخصوصاً اوضاع شرق میانه، افغانستان، بهار عرب و در

مجموع امنیت جهان و بخصوص منطقه شرق میانه و آسیای مرکزی و جنوبی و بر نامه ذروی ایران از فکتور های تعیین کننده در مباحث دو کاندید ریاست جمهوری بوده است.

خروج عساکر ایالات متحده از افغانستان هم یکی از موضوعات مورد علاقه امریکائی ها و خاصاً افغانها چه در ایالات متحده و چه داخل افغانستان و سایر مناطق جهان است. در مورد اینکه بعد از سال ۲۰۱۴ که ایالات متحده و ناتو در نظر دارند عساکر محاروبی را از افغانستان خارج بسازند و نقش حمایتی و مشورتی و تربیوی را برای قوای امنیتی افغانستان در پهلوی دوام مساعدتهای اقتصادی و تخنیکی داشته باشند، بحث ها و مشاجرات داغی را بین مفسرین افغانی و آنانیکه در بیرون از افغانستان بسر میبرند باعث شده است.

افغانهای که در ایالات متحده بسر میبرند دید گاه های متفاوتی در مورد پالیسی ایالات متحده و برنامه خروج عساکر این کشور از افغانستان دارند که بدون در نظر داشت تحلیل ها و تجزیه های آفاقی تری از اوضاع ابراز میگرد.

وبسایت فارسی بی بی سی روز یکشنبه چهارم نومبر گزارشی را از گزارشگر خود در ایالت کالیفورنیا در مورد نظریات افغانهای مقیم امریکا در رابطه با انتخابات ریاست جمهوری نشر کرد. درین گزارش تصریح شده که تعداد زیاد افغانها درین منطقه از مساعدتهای امدادی حکومت بهره مند هستند و که با در نظر داشت خرابی اوضاع اقتصادی این افغانها به دوام چنین مساعدتها اعم از مدد معاش ها برای تهیه مسکن، مراقبت های صحی و مدد معاشها برای مواد خوراکی نیاز دارند و فکر میکنند که اگر بارک اوباما مؤفق شود این کمک ها ادامه خواهد یافت ولی اگر میت رامنی انتخاب شود امکان تقلیل چنین کمک ها و در بعضی موارد قطع آن زیاد است.

اینکه نتیجه این انتخابات بر دوام چنین مساعدتها چه تأثیری خواهد گذاشت آینده جوابگویی آن خواهد بود ولی آنچه درین گزارش جالب بنظر رسید دید یکی از افغانها بود که بیشتر به منافع شخصی تکیه میکرد و حتی گروهی هم نمیتوان گفت.

مردم افغانستان از سی سال به این طرف قربانی میدهند و این قربانی ها در نتیجه مداخله دیگران و یا جنگ های نیابتی بوده است و تا هنوز هم این قربانی ها ادامه دارد. ضرورتی به تکرار اینکه کی چه وقت و کدام گروه به نیابت چه کسی و چه گروهی برای حفظ ویا کسب قدرت خون ریخت، دیده نمیشود زیرا « چیزیکه عیان است چه حاجت به بیان است » ولی آیا گاهی کسی به این سؤال جواب قانع کننده دریافته است که چه زمانی این قربانی دادنها و این مداخلات و این جنگ پایان خواهد یافت؟

شکی نیست که حضور یک تعداد نیرو های خارجی برای جلوی گیر از مداخلات بیرونی، تا کسب توانائی قابل اطمینان قوای امنیتی افغانستان، لازمی پنداشته میشود. ولی اگر به قوای امنیتی این اعتماد خلق نگردد که آنها خود باید از خاک و تمامیت ارضی و استقلال و حاکمیت ملی خود دفاع کنند، و چنین فرصتی به آنها داده نشود، آیا میتوان تا ابد با بد به دیگران تکیه داشت؟ و همواره دیگران را ملامت نمود؟ یکی از این افغانها استدلال میکند که پلان اوباما بعد از خروج قوا از افغانستان روشن نیست. در حالیکه اوباما و همه مامورین عالیرتبه ایالات متحده در چندین مورد مکرر گفته اند که افغانستان را تنها نخواهند گذاشت و مساعدتهای اقتصادی و همکاری های امنیتی و تخنیکی ادامه خواهد یافت و دیگر نخواهند گذاشت افغانستان بار دیگر مرکز تروریسم و یا حکمروائی طالبان گردد ولی بی بی سی از عثمان شاکری، یکی از افغانهایی که در یک مرکز نظامی در کالیفورنیا کار می کند، نقل قول میکند:

"برای ما روشن نیست بعد از ۲۰۱۴ اگر طالبان دوباره برگردند و یا کشمکش های داخلی در افغانستان شکل بگیرد اوباما چه می کند؟ در حالیکه او تصمیم قاطع برای خروج نظامی افغانستان دارد.

ولی آقای شاکری شاید فراموش کرده باشند که امضای معاهدات ستراتیژیک با ایالات متحده امریکا، هند، فرانسه، ایتالیه، جرمنی، استرالیا و چند کشور دیگر تضمینی است که دیگر جامعه بین المللی افغانستان را تنها نخواهد گذاشت و تجربه تلخ سال ۱۹۹۲ را پس از خروج قوای متجاوز شوروی وقت و سقوط حکومت دست نشانده آن در کابل، تکرار نخواهد نکرد و این چیز نیست که بار ها جامعه بین المللی آنرا به تکرار اعتراف کرده است،

آقای شاکری در عین حال تأکید می کند که،

"اگر اوباما پیروز شود هزاران افغان که در بخشهای نظامی کار می کنند، بیکار می شوند."

او می گوید: "حالا من و هزاران افغان دیگر در یک مرکز نظامی در کالیفورنیا کار می کنیم. به نظامیان آمریکایی در مورد فرهنگ افغانستان آموزش می دهیم، پول خوبی هم برای ما می دهند. اگر میت رامنی پیروز شود بخش عمده این نوع کارها ادامه می یابد. اما اگر آقای اوباما پیروز شود شاید تمام افغان ها در این مراکز بیکار شوند".

از این اظهارات آقای شاکری بر می آید که برای ایشان آنچه مطرح هست درآمد یک تعداد از افغانهای است که یا برای همکاری با قوای امنیتی به افغانستان رفته اند و یا در اینجا زمینه برای بدست آوردن کاری برای شان میسر گردیده است نه اینکه خروج قوای ایالات متحده امریکا و ناتو از افغانستان شاید دروازه را بروی یک راه حل و دفاع از این کشور توسط نیروی های افغان باز نماید و دیگر بهانه به دشمنان داخلی و خارجی افغانستان برای جنگیدن با قوای خارجی در افغانستان نخواهد داد و زمینه را برای ختم خونریزی و قربانی دادنها فراهم خواهد کرد. بگذریم از اینکه نتیجه کار این « همکاران!» چه بوده است و تا چه حد توانسته اند قوای خارجی را به فرهنگ و عنعنات و رسوم جامعه کثیرالنژاد افغانستان آشنا بسازند و واقعاً امانتداری در ترجمه را رعایت کرده باشند. نمیخواهم خدای نخواستہ اهلیت و کفایت همه این کارمندان را مورد سوال قرار بدهم ولی ظاهراً مشکل قوای خارجی در افغانستان بیشتر از همین نواحی بوده است.

پایان

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ